1893 — 1973
80 років
Служим Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
(201) 434-0237
(201) 434-0807
УНСоюзу: (201) 435-8740
— Тел. з Ню Йорку:
(212) BArcly 7-4125
УНС: (212) BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 205. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 9-го ЛИСТОПАДА 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, NOVEMBER 9, 1973 No. 205. VOL. LXXX

Спілка Української Молоді відбула X Світовий Конгрес

Торонто. Спілка Української Молоді, що діє у восьмох країнах вільного світу, відбула в днях 26 - 28 жовтня 1973 р. в Торонті (Канада) X Світовий Конгрес. В ньому брали участь 71 делеґат, що мали 82 мандати, як також понад сотня представників Церков, суспільно-громадських та політичних організацій та установ, визначних діячів українського життя в діяспорі. Вони прибули з різних міст Канади, із З'єднаних Стейтів Америки, Арґентини, Франції, Велико-Британії, Бельгії та Німеччини. Нарадами проводила вибрана Конґресом Президія на чолі з мґр Теодозієм Буйняком (Канада).

У програму Конґресу входили: звіти уступаючих органів Центральної Управи СУМ, доповіді про юнацько-виховну проблематику (професор Зенон Саган ЗСА) — кореферент мґр Люба Кузь (Канада) та про тематику дійсного членства і структури СУМ д-р Богдан Стебельський — кореференти Борис Юрків (Велика Британія), Микола Франкевич (Німеччина), дискусії про актуальні сумівські справи, ухвали відповідних постанов і резолюцій, і вибір нового керівництва Спілки Української Молоді у вільному світі. Крім цього, з нагоди Конґресу влаштовано конґресовий бенкет і концерт української пісні.

Звіти про діяльність уступаючої Управи виголосили голова мґр Омелян Коваль, Ярослав Деременда (В. Британія), мґр Андрій Гайдамаха (Бельгія), мґр Иосиф Рожка (Бельгія), Микола Франкевич (Німеччина), Мирослава Підгірна (Бельгія - Канада), д-р Богдан Стебельський (Канада). Зі звітів учасники Конґресу довідалися, що на протязі останньої каденції (1969 - 1973) діяли 8 Крайових Управ та 112 Осередків і Відділів СУМ. Вони об'єднували 12.350 членів, в тому 7.203 юнацтва, 2.565 дружинників і 2.572 сеньйорів. Діяльність Спілки охоплювала не тільки виховну ділянку, але також культурно-освітню і мистецької самодіяльности, міжнародніх акцій та зв'язків, освідомлення і організації ширших кружків громадянства. З кожним роком зростає кількість сумівців, які займають провідні становища в організованому житті української спільноти. Кожного року влаштовують Крайові Управи та Осередки СУМ коло 40 літніх та зимових таборів. Багато Крайових Управ і Осередків придбали свої власні домівки, площі й оселі, виховно-методичні виряди, тощо. Центральна Управа СУМ систематично видавала журнали „Авангард" і „Крила", книжки, виховні матеріяли й інші одноразові публікації. В цій ділянці активними були також Крайові Управи й Осередки, видаючи ряд періодиків, посібників та одноднівок. Особливим успіхом увінчалися місцеві, крайові та між-крайові внутрішньо-українські та зовнішні акції ширення інформацій про Україну, протестів проти переслідування нескорених та потоптання елементарних людських прав в Україні. Форми тих акцій були різні: збори, маніфестації, демонстрації, поширювання летючок і т. п. Окрему форму мала олімпійська акція в Мюнхені, в якій брали участь сумівці з різних країн.

Після дискусії, Конґрес схвалив ряд резолюцій і постанов. До української молоді на рідних землях і на чужині звернувся Конґрес із закликом не послаблювати боротьби за релігійно-національні і культурні права. З нашої спільної однозгідної постави черпатимемо наснагу до дальшої боротьби проти насильної русифікації, нищення українських Церков і української культури, проти шовіністичної та на-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ЗАКЛИНАЄ ОЩАДЖУВАТИ ПАЛЬНЕ, НЕ ДУМАЄ РЕЗИҐНУВАТИ

Вашинґтон. — У середу, 7-го листопада, президент Ніксон сказав, що Америка стоїть в обличчі найсерйознішого браку пального від часів Другої світової війни та закликав американців цієї зими обнизити термостати в своїх хатах на 6 ступнів (приблизно до 68 градусів), їздити повільніше (50 миль на годину), в індустрії вживати вугілля замість нафтових продуктів, а в крамницях, фабриках і канцеляріях обнизити температуру, або скоротити робочий день. У промові, передаваній телебаченням і через радіо, президент Ніксон сказав, що ці заходи конечні в обличчі браку пального, до великої міри спричиненого війною на Близькому Сході. Як відомо, арабські країни зменшили продукцію нафти та встановили тотальне ембарґо на експорт нафти до ЗСА. Президент заявив, що коли запропоновані ним заходи не виявляться задовільними для розв'язки проблеми з пальним, то існує можливість, що треба буде раціонувати нафтові продукти, або навіть встановити вищі податки на ці продукти.

Крім згаданих заходів для ощадження пального, Президент також сказав, що відтепер буде менше полетів пасажирських літаків, бо багато з них літають наполовину порожні. Він також заявив, що всі автомашини федерального Уряду будуть відтепер їздити не швидше як 50 миль на годину й закликав стейтові та міські уряди видати такі самі розпорядження. Президент також закликав приспішити розбудову устаткувань, які продукували б атомову енерґію. В такий спосіб Америка перестала б бути залежною від інших країн щодо запасів пального. Таку самодостатність ЗСА можуть осягнути до 1980-го року, заявив Президент.

У своїй промові президент Ніксон закликав Конґрес до грудня ц.р. встановити закони, які надали б Урядові більше повновластей для розв'язки кризи з пальним. Він вимагав, що Конґрес проголосував закон, який в цілій Америці встановив би літній час протягом цілого року. Цей закон на деякий час полегшив би контролю щодо занечищення довкілля, щоб таким чином можна було вживати більше вугілля. Закон встановив би максимальну швидкість на шляхах країни та надав би федеральному Урядові інші повновласті щодо розв'язки проблеми з пальним.

Після закінчення своєї майже 20-хвилинної промови в справі пального, президент Ніксон перейшов на цілком іншу тему, а саме заявив, що він не має наміру резиґнувати, хоч багато американців цього вимагає. Він сказав, що поки фізично спроможний далі працювати по 16-18 годин денно для справи миру в світі та добробуту Америки, то він не перестане виконувати обов'язків президента ЗСА. Президент сказав, що протягом наступних місяців він робитиме все, щоб доказати американському народові, що чесність людини, яка займає найвищий уряд в Америці, не є заплямлена.

Суддя Сіріка переслухуватиме секретарку президента Ніксона

Вашинґтон. — В кінці цього тижня, Ровз Мері Вудс, особиста секретарка президента Ніксона, свідчитиме перед федеральним суддею Джоном Сірікою в справі Вотерґейтських магнетофонних записів, бо вона, згідно з твердженням Стівена Булла, дорадника Президента, переслухала всі ці записи в кінці минулого вересня та правдоподібно поробила записки. Інший дорадник Білого Дому, Джон Беннетт, сказав судді Сіріці, що п-і Вудс у своїй канцелярії має тепер 14 записів розмов Президента. Суддя Сіріка тепер переводить переслухання в справі двох „неіснуючих" магнетофонних записів. Минулого тижня речник Білого Дому повідомив, що 2 магнетофонні записи, які Президент погодився передати судді Сіріці, „ніколи не існували", тобто, що дві розмови президента Ніксона із своїми дорадниками Джоном Мічеллом і Джоном Діном не були записані на магнетофонну стрічку. Речник Білого Дому тоді сказав, що телефонічна розмова Президента з колишнім генеральним прокуратором Мічеллом, яка відбулася три дні після влому до головної кватири Демократичної партії, не була записана на стрічку, бо президент Ніксон вживав телефон, який не був включений до системи, яка автоматично записувала телефонічні розмови. Щодо розмови Президента із своїм колишнім правним дорадником Діном, то Білий Дім твердив, що 15 квітня 1973 року, тобто в день цієї розмови, виникли деякі технічні труднощі з магнетофонним апаратом і тому ця розмова не була записана. Повідомлення Білого Дому, що ці два записи не існують, викликало в багатьох людей обурення й підозріння. Тоді суддя Сіріка вирішив розпочати переслухання в цій справі. Сподіваюся, що секретарка Президента зможе дати відповідь на деякі питання, бо вона нібито мала переслухати всі Вотерґейтські магнетофонні записи. Але суддя Сіріка правдоподібно не обмежить своїх запитів тільки до справи цих двох „неіснуючих" записів, бо в середу, 7-го листопада, дорадник Білого Дому Джон Беннетт повідомив, що п-ні Вудс сказала йому, що в записах, які вона тепер має в своїй канцелярії, знайшла ще одну „прогалину". Це значить, що існує можливість, що й інші розмови президента Ніксона із своїми дорадниками з будь-яких причин не були записані на магнетофонну стрічку. Беннетт сказав, що він не знає, котрі записи є тепер в канцелярії секретарки президента Ніксона та що він не знає, що п-ні Вудс розуміє під висловом „прогалина".

ЗСА і Єгипет відновили дипломатичні взаємини

Каїро. — Офіційні відвідини державного секретаря ЗСА Генрі Кіссінджера в Єгипті увінчалися успіхом принаймні на відтинку дипломатичних взаємин між ЗСА та Єгиптом. Уряди обох держав вирішили відновити дипломатичні взаємини, які були перервані ще в 1967 році. Не пізніше двох тижнів обидві країни обміняються амбасадорами. Американським амбасадором в Каїро буде Герман Ф. Ейлтс мол., кол. амбасадор ЗСА у Савдійській Арабії, а єгипетським амбасадором у Вашинґтоні буде Ашраф Ґгорбал. Незалежно від цього, в часі нарад Генрі Кіссінджера з єгипетським президентом Анваром ель-Садатом устійнено ряд передумов замирення між Єгиптом та Ізраїлем. Ніяких даних про ці передумови досі не подано, але про важливість домовлення між ЗСА та Єгиптом засвідчує факт, що асистент Кіссінджера для справ Близького Сходу Джозеф Сіско виїхав відразу по закінченні розмов в Каїро до Тель Авів, де мав розмови з представниками ізраїльського уряду, в тому також з прем'єр-міністром Гольдою Меїр. Речник Державного секретаріяту Роберт Дж. МекКлоскей поінформував, що „ми разом з єгипетським урядом розвинули деякі ідеї щодо розв'язки проблем на близьку і дальшу мету та хочемо тепер передискутувати ці ідеї з ізраїльським урядом". По закінченні розмов в Каїро, Генрі Кіссінджер виїхав до Амману, де переведе розмови з королем Йорданії Гуссейном, а відтак поїде до Савдійської Арабії на розмови з королем Файсалем.

СССР обвинувачує Китай у розправі з національними меншостями

Москва. — Взаємні совєтсько - китайські обвинувачення, які не тільки не перериваються, але в останніх місяцях ще більше загострилися, несподівано прийняли дещо інший характер. Московська „Литературная газета" з 7 листопада опублікувала коментар, в якому видвигнула проти комуністичного китайського уряду закид, мовляв, він стосує терор супроти національних меншостей, у висліді чого досі загинуло тільки в одному Тибеті 12,000 людей. Згідно з твердженням совєтської газети, переслідування національних меншостей в Китаю ведуться у таких шести районах: Сінкіянґу, Тибеті, Внутрішній Монґолії, Юннані, Кванґсі та Гайнан. Совєтська газета інформує, що окремі національності піднімали повстання проти китайського панування і що ці повстання були криваво здавлені з допомогою навіть панцерних китайських військ. У коментарі звертається увагу, що Мао Тсе-тунґ і його „кліка" перевищили своєю жорстокістю у відношенні до некитайського населення Китаю китайських імператорів та націоналістичний уряд. Коли ж у китайській комуністичній пресі тепер піднімається справу національностей і розв'язки національного питання в СССР, то тільки з цією метою, щоб відвернути увагу від стану, який панує в самому Китаю. Особливо гарячими „оборонцями" національних прав меншостей в Китаю стали совєтські чинники, коли йдеться про монголів та тибетанців. „Литературная газета" пише, що жорстоке переслідування визвольного руху в Тибеті приневолило тисячі тибетанців покинути свою батьківщину і шукати схоронища у сусідніх країнах. Це саме стосується мешканців Сінкіянґу, які втікають перед китайським терором, як пише совєтська газета, до СССР.

В Канаді відбулася конференція про великі райони СССР

Гамілтон, Онтеріо. — На Мек-Мастерському Університеті тут відбулася в днях 26-27 жовтня ц. р. міжнародна наукова конференція на тему „Розмежування районів розвитку СССР і Східньої Европи", організована міжфакультетним комітетом комуністичних і східньо-европейських справ цього університету та науковою Радою Канади. На конференції виступали з доповідями про планове й промислове районування СССР, Польщі, Мадярщини й Канади економісти й географи з Організації Об'єднаних Націй, з Польщі, Мадярської Академії Наук, університетів Оттави, Торонто, Джон-Гопкінсу, Карлтону, Віндзору та ін. Доповідь на тему „Цілескерування великих економічних районів СССР у перспективних плянах 1920 - 1990 років" виголосив проф. Всеволод Голубничий з Гантер коледжу (Нюйоркський Міський Університет). Офіційним його опонентом був географ д-р Ніл Філд з Університету Торонто, а засіданням керував мґр Ярослав Головач з Міністерства природних ресурсів Онтеріо. В доповіді проф. Голубничого було між іншим наголошено, що в історії т. зв. „генеральних схем" розвитку господарства СССР, себто у плянах тяглістю на 15 - 20 років, великі географічні райони розмежовувалися й визначувалися не тільки чисто економічними та національно-політичними цілями, що наголошували західні дослідники й раніше, але також і цілями оборонно-воєнної стратегії, на що досі ще мало звертали увагу. Зокрема сучасні 18 районів, на які поділено СССР у „генеральній схемі" на 1961 - 1980 роки, та в новому проєкті „схеми" поділу СССР на 7 над-районів у 1971 - 1990 роках, на підставі вивчення совєтської воєнної літератури, доповідач прийшов до висновку, що оборонно-стратеґічні цілі в поєднанню з економічними є найголовнішими, а питання можливости ліквідації республік та заміни їх великими районами, як то подекуди припускалося в західній літературі, в розрахунки ще не входить, бо економічні райони не є й не передбачаються бути адміністративними одиницями.

БЕЗ УКРАЇНЦІВ

Ню Йорк. — Державний Народний Югославський Балетний (50-членний) Ансамбль під назвою „Іво Льоля Рібар" (названий в пам'ять героя Тітовських партизанів з Другої світової війни) виступив тут в Медісон Сквер Ґарден, 30-го жовтня ц. р. о 7-ій годині увечорі під мистецьким керівництвом Константина Сімоновича і Влядети Яговіча, виконуючи танкові та музичні точки. Програма цього ансамблю складалася із двох частин: у першій на тлі фресків, переведено танці, які віддзеркалювали хореографію і мелодії середньовіччя і мотиви, які перетривали до сьогоднішнього дня; у другій частині режисер випровадив танці поодиноких національностей Югославії. Українці, які живуть від сторіч в Югославії, не були заступлені.

Медведєв домагається совєтсько-американських торговельних взаємин без ніяких передумов

Москва. — Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" у Москві Гедрик Смит у своїй кореспонденції з СССР 7 листопада інформує про те, що останньо у Москві поширено більший есей відомого історика-дисидента Роя А. Медведєва, який вимагає продовжування політики відпруження і водночас перестерігає перед намаганнями з боку ЗСА ставити будь-які передумови у наладнанні трговельних взаємин між СССР та ЗСА. Згідно з заявою Медведєва, того роду намагання, в тому вимоги забезпечити вільний обмін ідей і людей, можуть мати неґативні наслідки і зменшать вигляди на „поправу відносин" в СССР. В опінії Медведєва, зовнішній натиск на Москву є „тактично помилковим", а справі поширення, чи збереження прав людини в СССР сприятиме не прямий натиск, тільки поглиблення приязних відносин між СССР та західніми державами. Р. Медведєв критично висловлюється у своєму есеї про вимоги академіка А. Сахарова та письменника А. Солженіцина, звертаючи увагу, що деякі дисиденти „видвигають щораз то екстремніші ідеї та заступають щораз то менше і менше конструктивні пропозиції, керуючися, як виглядає, радше своїми емоціями, чим вимогами політичної доцільности". Р. Медведєв не оспорює права Сахарова, чи Солженіцина боронити власні думки і видвигати того роду пропозиції, але вважає їх помилковими і навіть шкідливими. Виходячи з таких позицій, Медведєв дуже позитивно висловлюється про нове спрямування сучасної совєтської політики, вказуючи, що вона принесе користі населенню.

Р. Медведєв інформує, що нібито в Політбюро велася боротьба між „консервативними" і „ліберальними" елементами і що речником „консерватів" та противників політики відпруження з Заходом був між іншими Петро Шелест, якого через це й усунено. „Лібералом" — як виходить з оцінки Медведєва — є в першій мірі Брежнєв. У своєму есеї Медведєв твердить, що політика відпруження на зовні дасть поштовх до „внутрішньої соціялістичної демократизації" СССР. Він, однак, признає, що досі ніяких видимих знаків такої демократизації немає, а радше навпаки. Відпруження у відносинах із Заходом „на сучасному етапі не йде в парі з поширенням в СССР демократичних свобід, а навіть є використовуване деякими колами для того, щоб посилити натиск на дисидентів". Все таки, він висловлює надію, що на дальшу мету ситуація покращає. Коли йдеться про справу вільної еміґрації, то — за словами Медведєва — суть справи не у свободі еміґрувати, а в тому, щоб в самому СССР створити такі умови, при яких населення не бажало б еміґрувати. Р. Медведєв не заперечує факту повороту до нової реакції в СССР, що помітне в різних ділянках, включно з наукою. Р. Медведєв підкреслює помітний занепад гуманістичних наук, головно історії та філософії, з уваги на брак свободи. Критикуючи виступи А. Сахарова і Солженіцина та займаючи становище до нападів на них у совєтській пресі, Медведєв звертає увагу, що неґативом є це, що заяви Сахарова і Солженіцина не були опубліковані совєтською пресою, а виступи проти них у совєтській пресі робили різні люди, які по сьогодні не знайомі з їх писанням.

Рой Медведєв — відомий на Заході як автор історичної праці про сталінські чистки в СССР, а також про використовування психіятричних лікарень у боротьбі з дисидентами. Його брат Жорес, який виїхав у студійних цілях до Англії та був позбавлений совєтського громадянства і права повороту до СССР, тепер перебуває в Англії.

„ДЕНЬ О.Н." З УЧАСТЮ УКРАЇНЦІВ

Вінніпеґ (ОУПС). — Посадник міста Вінніпеґу українець Степан Дзюба видав проклямацію в справі відзначення Дня Об'єднаних Націй у Вінніпеґу. В середу 24 жовтня 1973 відбулася окрема церемонія в приміщеннях Манітобської Леґіслятури, в якій взяли участь представники федерального, провінційного і міського урядів. З українців виступали на святі проф. Яр. Рудницький, як віце-президент Манітобської Ради Громадянства, та д-р І. Троняк, заступник голови федеральної Асоціяції Об'єднаних Націй.

В Міннеаполісі відбудеться Епархіяльна Конвенція Української Католицької Молоді

Міннеаполіс (М. К.). — Під кличем „Наш обряд це наша спадщина — зберігаймо його", молодь церкви св. Константина організує 23-25 листопада 1973 року, в одному з найкращих готелів міста, П'яту Конвенцію Католицької Молоді епархії св. о. Николая. Конвенція відбудеться під патронатом Владики Ярослава Габра і духовною опікою о. крил. д-ра Степана Кнапа. Щоб дати відповідний напрям цьому з'їздові нашої молоді, о. крил. Кнап у своєму зверненні до організаторів конвенції сказав: „... Прийшов для нас час, щоб призадуматися, чому ми є українцями католиками і що ми повинні зробити для збереження українського католицького обряду і Української Католицької Церкви..."

До участи в конвенції запрошена вся молодь епархії, а також гості з інших кінців Америки і Канади. Докладається всіх зусиль, щоб цьогорічна конвенція була дійсно глибокозмістовною і при тому також включала приємні розваги для учасників. Крім основних сесій з доповідями і дискусіями, в програму увійде також спільна вечеря, мистецький попис молоді, бенкет і забава з танцями. З'їзд звеличають своєю присутністю Владики Ярослав Габро з Чикаґо й Ізидор Борецький з Торонта.

Реєстрація учасників почнеться в п'ятницю рано, 23 листопада, офіційне відкриття конвенції буде по полудні о годині 4-ій. Того ж дня о годині 7-ій вечора відбудеться спільна вечеря, на котрій промову виголосить духовний опікун о. крил. Кнап. На цьому вечорі будуть також мистецькі виступи місцевої і позамісцевої молоді.

Цілоденна частина конвенції почнеться в суботу, 24 листопада, о годині 9-ій рано. Програма дня включатиме доповіді: Владика Ізидор Борецький — „Роля Українського Католицького Патріярхату в збереженні нашої Церкви і обряду". „Наш обряд це наша спадщина" — о. Михайло Боячок, духовний опікун молоді в провінції Манітоба. „Обов'язки української католицької молоді супроти своєї Церкви" — проф. Петро Стасів, директор Української Католицької Середньої Школи в Детройті. Панна Орися Бортняк з Чикаґо — „Активна роля української католицької жінки в Українській Католицькій Церкві".

Для кращого обговорення справ, після доповідей відбудуться дискусії менших груп під керівництвом модераторів. Завершенням цього дня буде святочний бенкет, що відбудеться о годині 6-ій вечора та на котрому промову виголосить Владика Ярослав Габро. Після бенкету буде забава з танцями. Конвенція закінчиться в неділю, 25 листопада, Архиєрейською Службою Божою в церкві св. Константина о годині 9.30 ранку. Після Святої Літурґії, місцева молодь буде гостити учасників перекускою в авдиторії школи св. Константина. Організатори конвенції докладають багато зусиль, щоб цей з'їзд молодих вірних Української Католицької Церкви був корисним й імпозантним та підсилив основи нашої Церкви і всієї української громади.

Український студент здобув першу нагороду Американського Хемічного Товариства

Оттава. — Бюлетень Карлтонського університету з 12 жовтня опублікував повідомлення про те, що абсольвент цього університету Олег Кутовий, який в цьому році одержав студінь бакалявра з відзначенням у стислих науках, одержав першу нагороду Американського Хемічного Товариства за есей на тему „Деякі спостереження про електрохемічний редукційний механізм бензоїчної кислоти на електроди з меркурію та олива". Контест на цю нагороду є відкритий для всіх студентів університетів ЗСА та Канади, що, очевидно, вказує на трудність таке відзначення дістати.

В Торонті відбувся IV. Міжкрайовий З'їзд Стрийщини

Торонто (Е. М.). На передодні Другого СКВУ, відбувся тут IV з ряду з'їзд земляцтва Стрийщини в днях 27 і 28 жовтня ц. р. Між присутніми членами земляцтва з Канади й Америки була теж делеґатка на СКВУ з Арґентини Слава Кутковська-Винницька з донькою.

З'їзд привітав голова Комітету д-р Микола Ценко з Філядельфії, а проводив ним голова Торонтського Відділу, д-р Роман Цурковський, секретарювала Ірина Островська. Бенкетом, з участю біля 200 осіб, проводив інж. Мирон Барабаш з Торонта. Одною з точок ділових нарад була справа матеріялів до Альманаху Стрийщини та його фінансування. За звітом редактора альманаху мґр Ірини Пеленської, 900 сторінок машинописання віддано до мовної коректи, а решту матеріялів (біля 200 сторінок) викінчують автори. Для закінчення збірки фінансових засобів на видання альманаху обрано Фінансовий комітет на чолі з о. протопресвітером Омеляном Мициком в ЗСА, та інж. Мироном Барабачем в Канаді. Розглянено також можливість заінкорпорування земляцтва.

Цієї суботи 293-ій Відділ УНС відзначить своє 50-ліття

Бруклин, Н. И.. — Цієї суботи, 10-го листопада, тут відбудеться імпреза, присвячена 50-річчю 293-го Відділу УНСоюзу, Братства св. о. Миколая. Ювілейна імпреза відбудеться в 7-ій год. вечора в новій парохіяльній залі української католицької церкви св. Миколая при 258 19-тій вулиця в південному Брукліні (між 5-ою та 6-ою евеню). Головним промовцем буде головний предсідник УНСоюзу Иосип Лисогір. У святкуваннях візьмуть участь також інші урядовці УНСоюзу та представники Відділів Нюйоркської метрополітальної округи. Згідно з інформаціями поданими п-ом Іваном Хомою, головою 293 Відділу, у мистецькій частині ювілейної імпрези виступатиме жіноча група бандуристок „Троянди". Майстром церемонії буде д-р Иосип Орищкевич.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

СКВУ – міжнародний форум

Другий Світовий Конгрес Вільних Українців перейде до історії як успішна спроба української спільноти на терені Канади надати цій загальноукраїнській імпрезі широкого і справді міжнародного характеру, пов'язуючи її з окремими аспектами канадської державної дійсности та політичної ситуації у світі. Є поза всяким сумнівом, що якраз на терені Канади існують реальні передумови для такої поставки проблеми, бо у цій країні український фактор становить силу, з якою не можна не рахуватися у практичній політиці на муніципальному, провінційному, чи федеральному рівнях.

Факт, що остання пленарна сесія уступаючого Секретаріяту СКВУ могла відбутися в одній зі заль канадського Сенату, що на прийнятті в честь членів Секретаріяту, яке відбулося також в приміщеннях канадського Парляменту, були приявні члени федерального кабінету, понад 50 послів і 15 сенаторів, що з привітальними промовами виступали спікер Палати громад і представник федерального Уряду має свою вимову і показує, що при відповідних заходах можна добитися чималих успіхів. Це саме можна сказати і про самий Конгрес в Торонті, який зустрівся з дуже позитивним наставленням з боку федерального та провінційного урядів і міського управління Торонта. Речник федерального Уряду, як і прем'єр провінції Онтаріо визнали за доцільне покористуватися цією нагодою, щоб виступити на форумі Конгресу з політичними промовами та насвітлити національностеву політику своїх урядів. Має свою окрему вимову й те, що на Другому СКВУ були присутні дипломатичні представники багатьох держав, де знаходяться українські поселення, а також представники національних і світових організацій народів Східньої і Центральної Европи.

Не можна переочити й незвичайно важливого політичного факту, коли посадник міста Торонта особисто рішився дати відсіч спробі совєтської туристичної групи, яка прибула до Канади порядком т. зв. культурного обміну, зірвати Конгрес, чи принаймні підважити його в очах міського управління, яке проголосило на терені Торонта „Український тиждень" для відзначення СКВУ. Переписка між посадником міста Торонта і головою правління совєтського Українського товариства дружби і культурних зв'язків із зарубіжними країнами останеться клясичним прикладом, у якій формі треба давати відсіч совєтській розкладовій пропаганді і совєтській підривній діяльності.

В нас поширюється міт про т. зв. „деконьюнктуру" української справи у світі. Другий Світовий Конгрес Вільних Українців в Торонті успішно розвіяв цей шкідливий міт і доказав, що при вмілій постановці проблеми, а в першій мірі при зручному пов'язанні української проблематики як такої з проблематикою такої чи іншої країни нашого поселення — можна українську проблему зробити атрактивною і гідною того, щоб вона знайшла належне їй місце на сторінках іншомовної преси і щоб для неї виявили належне зрозуміння державні діячі і політики.

Другий СКВУ продемонстрував незвичайно ефективно можливості діяспори та її людські і матеріяльні ресурси. Треба тільки надіятися, що новий Секретаріят СКВУ з цього поробить належні висновки для своєї праці і використає здобутий капітал.

Мова виборів

У хвилині, як пишеться цей коментар, ще немає загальних підсумків висліду вівтіркових виборів в цілій країні, але свою вимову має вже й те, що сталося в Ню Йорку і Ню Джерзі.

В обидвох цих виборах, на посадника Ню Йорку та на губернатора Ню Джерзі перемогли кандидати Демократичної партії, і перемогли поважною більшістю голосів. Уже в перших газетних та інших коментарях і оцінках цих виборів добачується вплив Вотерґейтського скандалу та зв'язаних з цим труднощів, що їх має президент Ніксон і його республіканський Уряд. З цього робиться вже і деякі висновки щодо можливостей висліду наступних виборів в 1976-му році, заповідаючи перемогу Демократичної партії.

Такі міркування і прогнози мають свою підставу. Роздутий до майже цирковости Вотерґейтський скандал не міг не підірвати довір'я не тільки до республіканського Уряду у Вашингтоні, але й до стейтових та міських республіканських кандидатів. А проте, було б несправедливо приписувати перемогу демократичних кандидатів в Ню Йорку і Ню Джерзі скандалам чи аферам іншої партії, а не їх власним чеснотам та політичній атрактивності. Це вже можна було спостерігати під час передвиборчої кампанії, що демократичний кандидат на губернатора Ню Джерзі має виразну перевагу над його республіканським та іншими суперниками, і це само можна сказати про демократичного кандидата на посадника Ню Йорку. Можна б майже з певністю сказати, що обидва ці кандидати були б перемогли у виборах і без Вотейґейтського скандалу.

Тому то було б дуже передчасно робити будь-які далекойдучі висновки з Вотейґейту для майбутніх президентських виборів. Американська історія дає багато прикладів на те, що в її системі перемагають головно індивідуальності та їх політична філософія і програма, а не різні „обставини".

56-та річниця большевицької революції

Москва. — Згідно з встановленою традицією, в цілому СССР урочисто відзначувано 7 листопада 56-ту річницю т. зв. жовтневої революції, чи точніше большевицького перевороту та повалення демократичного російського уряду під проводом А. Керенського. В цьому році ці роковини зокрема в Москві проходили під знаком маніфестації совєтської військової могутности. З цією метою у традиційній параді на Червоній площі в Москві взяли участь військові з'єднання з новими міжконтинентальними ракетами, а також був продемонстрований новий тип легких танків, якими могтимуть користуватися парашутні війська при десантах. На прийнятті в Кремлі Л. Брежнєв вважав за потрібне підкреслити, що у цьогорічній параді на Червоній площі совєтська армія показала найновіші свої технічні здобутки на відтинку озброєння. Идеться тут в першу чергу про наймодернішу совєтську стратеґічну зброю, правдоподібно про ракети з більшою кількістю атомових головок, що їх недавно випробувано в СССР. У промовах при нагоді паради в Москві наголошувано досягнення на відтинку відпруження у світі, але, наприклад, маршал А. Гречко у своїй промові одночасно перестерігав совєтських слухачів, що не можна применшувати чуйности, бо „реакційні імперіялістичні кола у світі продовжують існувати і є активні".

П. Феденко

„РОСІЙСЬКЕ МОРЕ"

Мюнхен. — В час польського повстання проти російської влади 1830-1831 р. поет Пушкін, забувши свою дружбу з поетом Міцкевичем, оборонцем незалежности Польщі, написав „до клеветників Росії" імперіялістичну загрозу у формі питання: „Славянские ручьи ль сольются в русском море, оно ль иссякнет?" Надія Пушкіна була, що слов'янські „потічки" зіллються в російському „морі", і що те „море" не висхне. Пушкін — поет жив настроями і нерідка сам собі суперечив: то хвалив імперіялістичну Росію, то, навпаки, говорив про цю кріпацьку деспотію „Николая Палкина": „Чорт мені надав народитися в Росії з моїм розумом і талантом"! Однак його імперіялістичні вислови прийшлися „до смаку" вождям російської компартії.

Чи Ленін запозичив у Пушкіна ідею „злиття націй", невідомо. Але цю ідею перейняла большевицька Москва так серйозно, що у кожного російського шовініста серце радіє: мовляв, компартія творить „русское дело". Про те, яким способом Москва „зливає" неросійські народи СССР в „російському морі", широко й далеко відомо. Менше відомо, що теж у своїх вассальних країнах — так званих „народних демократіях" — Москва послідовно й невпинно прямує до поширення своєї мови, „мови Леніна". В Україні та в інших неросійських „республіках" СССР уже давно поширений клич, що російська мова для не-росіян стала „другою рідною мовою".

У вересні відбувся в Варні (Болгарія) „другий міжнародний конгрес учителів російської мови та літератури". З приводу успіхів в навчанні болгар російської мови, московська „Правда" задоволено писала: „Для болгар російська мова — друга рідна мова". Російську мову Москва вихваляє як „мову дружби й миру", „мову соціялізму і прогресу". Таким чином, мимоволі, у народів не-російських мусить виникати думка, що їхні мови не можуть служити „мирові й прогресові".

В цьому російському шовіністичному запамороченні чути давні ноти ще з часів цариці Катерини II, що писала про потребу „обрусения" Прибалтики й України. Та й відомий сучасник цариць Єлисавети й Катерини Михайло Ломоносов (він замолоду вчився в Київській Академії) писав про мову російську, як про мову універсальну. Мовляв, еспанською мовою найкраще говорити з Богом, французькою — з жіноцтвом, італійською з друзями, німецькою — з ворогами... Але російський язик годиться всюди...

На згаданому з'їзді учителів російської мови у Варні промовляв перший секретар компартії, голова Державної Ради Болгарії Тодор Живков. Він хвалився успіхами навчання російської мови в Болгарії:

„Нині в Болгарії навчають російської мови в дитячих садках, в середніх та вищих школах, в народних школах і в школах для дорослих". Цим хотів промовець показати особливу відданість болгарських комуністів мові „старшого брата". Тодор Живков повторив заяву польського міністра освіти в добі Сталіна, котрий захоплено п р о голошував: „Нехай живе російська мова, мова нашої прекрасної будучности"! Ось Живкові слова:

„Коли заглянути в недалеке майбутнє, то побачимо таку Болгарію, в якій кожний болгарин, окрім рідної мови, буде володіти й користуватися й мовою великого російського народу".

Такі заяви з хвалою російській мові та „великому народові" лунають всюди, де командує Москва. Але натиск з Москви йде не тільки в сфері ширення мови „старшого брата". Москва має своїх агентів в різних „народних демократіях", які контролюють к у л ь туриє життя цих країв. Цей натиск помітний особливо в Чехо-Словаччині та в Польщі. Навчання історії в цих країнах є під наглядом московських шпіонів. Історична наука мусить виправдувати як „прогресивні" всі агресії і завоювання царської Росії, бо то була неначе підготова до „Великої революції Жовтня", яка повела народи світу до „кращої будучности".

Якщо правовірні комуністи визнають за правильну фантастичну мрію Леніна, що після перемоги комунізму в цілому світі буде створена одна світова держава і всі народи „зіллються" та будуть говорити однією мовою, то постає трудне питання: яку мову найраціональніше слід прийняти за спільну для всіх народів у комуністичному суспільстві? Албанську, словацьку чи іншу мову малих народів? Чи мали б 80 мільйонів німців забути рідну мову? Очевидно, в такій ситуації легше малим народам навчитися мови народу великого, ніж навпаки. І тут постає проблема найбільшого в світі народу китайського. Росіяни із своєю мовою зовсім малий народ супроти жовтого великана, і мабуть, коли б здійснилася мрія Леніна, то довелося б в Москві визнати китайців за „старших братів" та вчитися їхньої мови. На це питання Москва не дає відповіді.

При згадці про натиск „старшого брата" на Болгарію один приклад мені відомий із уст болгарського журналіста, що перебуває на еміграції. Він оповідає про недолю одного болгарського історика, що написав книгу про „болгарсько - російські зв'язки від 9 віку". Історик ствердив, що фактично це були переважно зв'язки болгарсько - українські, бо Московщина появилася значно пізніше на арені історії. Про цю „єресь" болгарського ученого довідалася Москва і болгарський суд мусів засудити винуватця на 10 років в'язниці. Отже, цим способом примушують болгар любити й шанувати „старшого брата"...

Михайло Ількгв

ТОРГОВЕЛЬНА ЕКСПАНСІЯ ЗСА

В цьому десятиріччі головну ролю та ініціятиву в міждержавних відносинах перебрала економічна політика. Можна сподіватися, що її роля в майбутньому буде ще більше домінуючою в укладі світової ситуації. На засадах економічної політики створено найбільший в світі господарський концерн, а саме Европейський спільний ринок.

Торговельна експансія ЗСА до Східньоевропейських країн, себто: Болгарії, Румунії, Югославії, Чехо-Словаччини та Польщі, що разом нараховують біля 106.8 мільйона населення, знайде своє виправдання в оцінці ситуації на довшу мету. Ці Східньоевропейської країни в їхніх системах господарювання все були зближені до Заходу.

Америка завжди вважалася найбільшою торговельною потугою в світі, її експорт у минулому рівнявся біля 4 відс. гуртової продукції. Тому американці звикли до того, що закордонна торгівля є для їхньої економіки важливим чинником в продукції і затрудненні робітників. Експорт осягнув біля 9 відс. гуртової продукції в 1970 році. Перевага американської торгівлі у відношенні до інших країн була в машиновій, електричній та летунській промисловостях. Отже, нові торговельні ринки збуту для американської економіки є важливим чинником на сьогодні і завтра. В такій ситуації Уряд ЗСА підписав цього року торговельний договір з урядом СССР, обмін якого включає: машини, сільсько - господарські продукти та довготермінові кредити.

Отже, таким засобом торгівлі, Уряд Америки надіється осягнути економічні користі для країни, лібералізацію московського режиму, поліпшення соціяльних умовин населення СССР і закріпити мир у світі. Інтенція Уряду ЗСА добра, якщо б цей торговельний договір був підписаний з чесним партнером. Кожна торговельна трансакція є доброю тоді, як вона задовольняє потреби обидвох партнерів. Від січня до червня 1973 року, ЗСА експортували до СССР товарів вартости 693.4 мільйона долярів, імпортували за 86.5 мільйона долярів, отже різницю хтось мусить покрити, в тому випадку платник податку. При тому СССР ще не сплатив Америці задовження I і II світових воєн, заявляючи, що не сплатить так довго, доки дістане статусу найбільше упривілейованої нації. Отже, з історичного боку, Америка повинна була вимагати в договорі, щоб Москва платила золотом або готівкою, викуплюючи Евродоляр, чим поліпшено б платничий баланс ЗСА. Чейже Москва має біля 9 більйонів вартости золота. Уряд ЗСА в заміну сподівається дістати природний газ від СССР, але щойно після десяти років. Природний газ Америка може дістати з Аляски, або експлуатувати свої резервуари. Інші московські продукти не представляють ніякої вартости в цій країні, в машинобудуванні Америка є значно впереді, імпортувати сировець для перерібки не оплачується. Отже, Америка покищо не має ніяких господарських користей з цього договору.

Також немає найменших познак лібералізації московського режиму. Навпаки, Москва ще тільки загострює та затіснює свій рабовласницький режим в захоплених нею країнах, відбуваються закриті суди над інтелектуалістами, дисидентами та невинними громадянами. Економічна допомога Америки для СССР є тільки заохотою для його дальшого підбою світу та великим моральним ударом для поневолених народів, як також обтяженням для американського платника податку.

Американська торгівля в нічому не поліпшила соціяльних умовин населення країн т. зв. СССР, бо Москва перепродує це збіжжя по значно вищій ціні іншим країнам. Осторога дисидентів, щоб Америка вимагала поліпшення соціяльних умовин населення СССР, залишається тільки паперовою замітксю, бо на думку деяких американських чинників, це „внутрішня справа" Москви.

З іншого боку існує постійна загроза, що Москва, використавши цей договір, може його перекреслити, як це сталося у відношенні до Китаю та Югославії. Отже, якщо Москву не зобов'язує договір ненападу, як це виказали інциденти на китайсько - російському пограниччю, тоді жадних гарантій на тривалий мир в світі не може дати комерційна трансакція. Торговельні зобов'язання одної країни до другої не забезпечує тривалого миру в світі. Про це свідчить також арабсько-жидівський конфлікт на Близькому Сході, в якому беруть безпосередню участь обидва партнери.

Буваючи торговельною потугою світу, Америка повинна б вимагати, щоб закуп збіжжя і технічного устаткування був пропорційно розподілений до кількости населення всіх підсовєтських країн, бюджетом яких сплачується цю торгівлю. Окрім господарських користей, які повинна мати Америка з торговельного договору з Москвою, основною вимогою повинно бути: свобода слова та вільний обмін ідеями між Західнім світом і країнами поза залізною заслоною. Такі концесії з торговельного договору поміж Вашингтоном і Москвою бодай частинно відповідали б засадам американської Конституції, на яких побудовано З'єднані Стейти Америки.

НА ТЕМИ ДНЯ

СТАРОМУ ВОЯКОВІ БОЛЯЧЕ

„Кожний нарід, який хоче прилюдно показати свою культуру, та ще перед чужинцями, старається показати щонайкраще. А в нас якраз навпаки: показуємо свою нужду, бідноту, дикунство", — пише мені один старий вояк після оглядин кількох світлин у деяких наших газетах.

Звичайно, старий вояк переборщує: аж так зле з показом нашої культури чи мистецтва перед чужинцями не є. Але велика доля правди в його поіритованому листі таки є. А має він на увазі українські національні ноші, народні та козацькі строї, в яких виступають наші молоді люди на різних концертах, популярних, або й перед чужинецькою публікою.

Ось старий вояк дивиться на групу патлатих, які мали б бути українськими козаками, і доходить до висновку, що вони виглядають не як козаки українські, а як... в найкращому випадкові французькі леґіонери в чужинецьких з'єднаннях. Дехто чомусь думає, що пошити широкі червоні шаровари — це вже й український стрій. А що пошите з невластивого матеріялу воно все висить, мов на опудалі в коноплях, що чоботи — не чоботи, а якісь шкраби, позадирані і поморщені, що чемерка виглядає як попівська раса — цим ніхто не переймається. Якби тризуб на шапці чи на грудях був — уже й український козак! А чи та шапка — московська чи черкеська — аби кудлата! А вже як хтось виступає в гуцульській ноші, то на ньому можна побачити всього потроху — збір строїв з усієї України: замість гуцульського байбарака — бойківська сірачина, замість постолів — чоботи або мешти, замість гуцульської крисані — на голові якийсь чудернацький капелюх.

Щождо жіночих строїв, то старий вояк боляче переживає, коли бачить „міністайл" стрій, а дівчину з розхрістаними косами, які слід було б заплести й уложити, як в Україні дівчата робили. А як ні, — суворо радить вояк, — то й не треба зовсім паскудити народного строю...

Не сподобався старому воякові й один наш співак на світлині в одній газеті. Каже: добрий він співак, прекрасний голос, але коли після газетної світлини він побачив його живим на сцені, то й не пізнав, якого він роду та кого репрезентує: його „козацька ноша" виглядала на якусь чудасію, ніби японське кімоно, та ще й з боків понавіплювано якісь торби довжелезні — цирковий комедіянт і тільки!

„Хто ж нас буде шанувати, як ми самі себе не шануємо, не шануємо навіть нашого зовнішнього вигляду, а робимо з себе якусь інтернаціональну мішанину?!" — обурюється старий вояк і справедливо протестує проти наслідування тієї малої частини американської молоді, яка американські прапори пришиває собі навіть там, на що сідається. Ми покищо так далеко не дійшли, національний знак чіпляємо на груди, але його одного не досить: наша народна ноша має свою красу, лише не слід її профанувати. А якщо якийсь молодий хлопець чи молода дівчина не знає, як насправді має виглядати той чи інший стрій, повинен звернутися за порадою-інформацією до старших, яких ще трохи є тут, у вільному світі, поки не пізно...

Іван Овечко

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО БЛУД

У „Свободі" з 30 жовтня п. В. Чапленко в листі до Редакції, звертаючись до д-ра В. Шандора з приводу його статті „Не повторюймо старих блудів", пише в постскриптумі, що „у нашій мові слово ,блуд' має непристойне значення (перелюбство), тим його й не слід уживати в такому контексті, як його вжив шановний автор статті".

Пан В. Чапленко не має рації. В значенні непристойному слово „блуд" знають передусім москалі, і на слово „блуд" виданий у Москві в 1960 р. „Словарь русского языка" С. І. Ожегова, одного з найвизначніших московських лінґвістів, дає тільки одне пояснення: „половое распутство", тобто статева розпуста. Натомість словник Б. Грінченка подає такі дефініції цього слова: (1) блуд — блукання („блудом ходити"), значить помилятися у виборі напряму; (2) нечиста сила, що збочує людину з дороги („як на чоловіка блуд нападе, то серед села дороги не знайде"); подає ще Б. Грінченко діялектну форму „Чи ті блуд напав?" — Чи ти збожеволів? Подає також „блуд" як дитячу забаву. І аж на останньому місці пояснює слово „блуд" як перелюбство.

У І-му томі „Украинско-русского словаря" видання Академії Наук УРСР, дарма, що значною мірою він обмосковлений, українське слово „блуд" пояснюється майже так само, як у грінченківському словнику, а слово „блудниця" — розпусниця подають як застаріле. Зрештою, Чубинський у пісні „Ой ти, дівчино, словами блудиш, сама не знаєш, кого ти любиш" — напевно не думав понижувати чеснот тієї дівчини.

В. Якимчук
Клівленд

Григорій Костюк

ТАК МИ КРИТИКУЄМО!

(Декілька зауваг до статті В. Давиденка „І знову Винниченко . . .")

(2)

2) В. Давиденко суґерує читачам думку, нібито ті, що вивчають Винниченк о в у спадщину і позитивно та спокійно пишуть про неї, намагаються „регабілітувати його як політичного діяча". Це не відповідає правді насамперед тому, що В. Винниченко жадної регабілітації не потребує. Ні тут на еміграції ні там у совєтській Україні. Він був, є і залишиться назавжди в нашій історії таким яким він був, в усій своїй складній, суперечливій і активно-творчій індивідуальності. Без прикрашування і без очорнювання. Ті, що вивчають тепер спадщину Винниченка, не мають наміру ані регабілітувати, ані засуджувати його. Вони хотять лише sine ira et studio — без гніву й упередження об'єктивно і джерельно вивчити факти і зрозуміти всю складність і суперечливість особи Винниченка та доби, в якій він діяв та яку творив. І тільки.

3) Натяк ред. В. Давиденка, що для регабілітації Винниченка я „спустив директиви" до членів якогось нібито „лівого крила своєї партії", я кваліфікую як виразну демагогію, розраховану на наївних чи зловорожих людей. Відповідати на це не буду.

4) В. Давиденко пише:

„Детективний роман „Поклади золота" п. Г. Костюк готов ввести в світову літературу і закидає Давиденкові „хапливість і неувагу", „прикрі помилки" у р о з г л я ді цього роману. Отак, мовляв, В. Давиденко переплутав, що події в тім романі відбуваються „не на тлі 1936-38 років, а на тлі життя СССР після Другої світової війни 1948-50 років".

Тут я стверджую: мої слова, які ред. Давиденко подає, стосуються не „Покладів золота", а „Слово за тобою, Сталіне!". Дальший Давиденків висновок, який він робить в цієї плутанини, я знову вважаю звичайною демагогією.

5) Мій ще дуже скромний закид, що ред. Давиденко в розгляді мистецьких творів користується д а в н о вже скомпромітованою вульгарно-соціологічною методою, він спробував заперечити тим, що для чогось процитував визначення цієї методи в совєтському „Словнику літературознавчих термінів" В. Лесина і О. Пулинця. Для мене ця цитата була непотрібна. Я знаю про цю методу і цю методу не менше ніж подав про неї мій колишній колеґа в Луганському Педінституті проф. Олександер Пулинець у своєму словнику. Але коли ред. Давиденко цією цитатою хотів „просвітити" своїх читачів, то мусів би поважати їх і принаймні сумлінно подати цитату. Та він так не зробив. Він цитує О. Пулинця:

„Ворожий марксизмові, вульгарний лицемір — обмежує себе марксистською теорією".

Насправді ж у словнику ця цитата звучить так:

„Ворожий м а р к с измові вульгарний соціологізм лицемірно оголошує себе марксистською теорією"*).

Заміна слова оголошує на обмежує кардинально міняє сенс цитати. І хоч це вигідно для ред. Давиденка, але таке ніколи не може бути виграшним арґументом.

6) Не знайшовши доказів, що Винниченко виступав як свідок Шварцбарда на паризькому процесі (бо таких доказів у природі не існує), всупереч ясній заяві Винниченка, що він „на суді зовсім ніяк не виступав" і що якби був виступав, то виступив би „проти Шварцбарда", всупереч цитов а н о г о мною пляну свідчення, якого Винниченко накреслив собі ще перед початком процесу (а не „пізніше", „виправдання перед нащадками", як знову ж таки безпідставно твердить Д а в иденко), не дивлячись на те, що в жадному офіційному документі з процесу ніде не значиться імени Винниченка, як свідка будь-кого, ред. Давиденко, всупереч усьому, пробує таки ще кинути тінь на Винниченка, як свідка Шварцбарда. Для цього він вдається до цитування з книжки „Документи судової помилки", укладеної ніби на підставі окремих стенограм і статтей з „Тризуба", виданої в Парижі 1958 р. Звідси він цитує таке:

„Прокурор зазначає, що під час Проскурівського погрому С .Петлюра не був головою Директорії, тільки звичайним її членом і мав над собою Президента Винниченка — В. Д.)

— Який є свідком адвоката Тореза, — додає Камінчі, адвокат цивільної оборони".

Отут то і „зарита собака" в арґументуванні й тенденційних суґестіях В. Давиденка. Йому треба було, щоб на сцену вийшов адвокат Торез з провокаційним додатком Камінчі, що його (Тореза) свідком нібито є Винниченко. Сам Давиденко вже цього прямо не твердить. Він, сховавшись за спину Камінчі, тільки поспішає авторитетно пояснити, хто ж то такий адвокат Торез, що його свідком „був" Винниченко? І тут же в примітці каже:

„Моріс Торез (1900) з 1924 р. — член ЦК, а з 1925 р. — член Політбюра Французької компартії. Під час гітлерівської окупації, . . . втік до СССР, де перебував до 1944 року".

І все це цитується з однією метою: ось, мовляв, дивіться з ким пактував Винниченко. Трудно припускати, щоб В. Давиденко не знав, що адвокат Шварцбарда був не оцей „член ЦК і член Політбюра" не генеральний секретар французької компартії та відомий на Заході агент Сталіна Моріс Торез, а звичайний собі професійний адвокат Анрі Торез, що за добрий гонорар, скориставшись з недосконало зорганізованої української сторони, виконав те, що було потрібно його підзахисному. Хоч ця версія про адвоката Тореза, як секретаря французької компартії, гуляє давно серед української еміґрації (а що тільки серед неї не гуляє?), проте, все ж таки, політично грамотні українські публіцисти знають, що це звичайна „качка" і її вони ніколи не використовують. Ред. Давиденко відважився її використати. Але помилився й тут.

*) Див. В. Лесин і О. Пулинець. „Словник літературознавчих термінів", Київ, 1965, стор. 353.

(Продовження буде).

Головна Рада Наукових Товариств ім. Шевченка

ЮВІЛЕЙНИЙ НАУКОВИЙ КОНГРЕС

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ СТОЛІТТЯ НТШ

і

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

ВІДБУДУТЬСЯ В П'ЯТНИЦЮ, СУБОТУ І НЕДІЛЮ,

23, 24 і 25-го листопада 1973 р. в Ню Йорку

ПРОГРАМА ЮВІЛЕНОГО НАУКОВОГО КОНГРЕСУ

в приміщенні

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ
2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку

П'ятниця, 23-го листопада 1973 р.

9.00 год. перед пол. — Реєстрація учасників.
11.00 год. перед полуднем — Відкриття Конгресу.
11.45 год. перед полуднем — 12.15 год. по пол. — Пленарна Конференція.
1.30 — 1.45 — по пол. — Відкриття виставки видань НТШ і архівних матеріялів української державности 1917-1920 рр.
1.45 — 4.00 по пол. — Продовження Пленарної Конференції.
5.00 — 8.00 по пол. — Наукові Конференції Секцій і Комісій.

Субота, 24-го листопада 1973 р.

9.00 перед пол. — 12.40 по пол. — Наукові Конференції Секцій і Комісій.
1.30 — 5.30 по пол. — Продовження Наукових Конференцій Секцій і Комісій.

Неділя, 25-го листопада 1973 р.

9.00 перед пол. — Богослуження в українських церквах.
10.30 перед пол. — 12.30 год. по пол. — Кінцева Пленарна Конференція. Закриття Конгресу.

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

Субота, 24-го листопада 1973 р.

СТАТЛЕР-ГІЛТОН ГОТЕЛЬ
7-ма Евеню і 33-тя вулиця в Ню Йорку

6.00 год. вечером — Джорджен Фоєє — коктейл.
7.00 год. вечером — Джорджен заля — бенкет.

Потрібну програму і книгу абстрактів доповідей можна одержати при реєстрації. Книги абстрактів доповідей є видані українською і англійською мовами.

Оплати: 2 дол. реєстрація, 3 дол. за книгу абстрактів, 20 дол. карта вступу на бенкет, 35 дол. для супружжя.

Інформації: Shevchenko Scientific Society, 302 West 13th Street, New York, N.Y. 10014. (212) WA 9-7622.

Квитки на бенкет до набуття в Арці, Сурмі і в Канцелярії НТШ в Ню Йорку.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ...

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що тут в приміщенні цього ж Клюбу в п'ятницю 9-го листопада ц. р. о 7.30 год. вечора, про свої враження із подорожі по Греції розкажуть пластунки з племени „Перші Стежі": Наталка Соневицька, Наталка Струтинська і Христя Сливоцька. Їхня розповідь проходитиме п. н. „Мандрівки „Стежок Культури" в Греції". Розповідь ця буде ілюстрована прозірками.

18-ий Відділ СУА в Пассейку, Н. Дж.

запрошує Громадянство на ДОПОВІДЬ

ПСИХОЛОГА

Д-ра Юрія Головінського

на тему

„ВИХОВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ В АМЕРИКАНСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ"

яка відбудеться

в неділю, 11-го листопада 1973 року

в 4-ій год. по пол.

в Українській Централі

240 Hope Avenue, PASSAIC, N.J.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА" В НЮ ЙОРКУ

— влаштовує —

в неділю, 18-го листопада 1973 року

о год. 5-ій по пол., в залі
FASHION INSTITUTE, 24 вул. в НЮ ЙОРКУ

ВЕЧІР ПІСНІ і МУЗИКИ

В ПРОГРАМІ:

- МІШАНИЙ ХОР — диригент д-р Ігор Соневицький
- „МОЛОДА ДУМКА" — дириг. Яра Кекіш
- АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ — дириг. о. Сергій Кіндзерявий-Пастухів
- ОЛЕНА НОВИЦЬКА-ЗАМ'ЯТА, сопрано — сольоспів
- АНДРІЯН БРИТТАН — скрипкове сольо; акомпаніямент — д-р Ігор Соневицький
- Квитки в передпродажу в крамницях АРКА й ЕКО

Т-ВО ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ВІДДІЛ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

повідомляє, що

в неділю, 11-го листопада 1973 року
в залі церкви Христа Царя

при 17-ій і Каюґа вулицях у Філядельфії, Па.

— відбудуться —

ШИРШІ СХОДИНИ МИРЯН

З ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

1) „Декрет про Східні Католицькі Церкви — обнова чи обман" — о. д-р ІВАН ГРИНЬОХ, з Мюнхену, Німеччина;
2) Напередодні Торжеств в Римі;
3) Інформації з перебігу 2-го Світового Конгресу Вільних Українців.

До численної участи Членство та Мирян запрошує

УПРАВА ВІДДІЛУ

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК

повідомляє, що

в суботу, 17-го листопада 1973 року

о год. 6:30 веч., в залях

Українського Інституту Америки

2 Схід 79-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.

відбудуться

ШИРШІ СХОДИНИ з чайним вечором

ЗА УПРАВУ ВІДДІЛУ:

Д-р Маркіян Мігоцький, голова
Д-р Микола Бояр, секретар

НОВОПОСТАЛА ХАРИТАТИВНА ОРГАНІЗАЦІЯ — МІЖНАРОДНЄ ОБ'ЄДНАННЯ ЕВРОПЕЙСЬКИХ ЖЕРТВ ІІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

International Association of European Victims of World War 2, Inc. (chartered by the State of New York as a non profit corporation)

уділяє порад й інформацій колишнім жертвам нацизму, концентраційних таборів і таборів примусової праці — в справі одержання відшкодувань від уряду Західної Німеччини.

503 West 42nd Street
New York City, N.Y. 10036
Tel.: (212) 757-2754.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ м. НЮ ЙОРКУ й ОКОЛИЦІ

— влаштовують —

в неділю, 11-го листопада 1973 року о год. 4-ій по пол.
в Українському Народному Домі в Ню Йорку, Н. Й.

при 140 2-га Авеню

ПОЛІТИЧНЕ ВІЧЕ

на якому

пані мґр ЯРОСЛАВА СТЕЦЬКО

виголосить ДОПОВІДЬ на тему

„МІЖНАРОДНЯ СИТУАЦІЯ Й УКРАЇНА"

Закликаємо все Українське Громадянство до масової участи.

УПРАВА ВІДДІЛУ ОбВУА в НЮАРКУ, Н. Дж.

з жалем повідомляє
Побратимів і Українське Громадянство,
що дня 23-го жовтня 1973 року залишив наші комбатантські ряди і відійшов у Вічність
на 90-му році трудолюбивого життя

сл. п.

МИХАЙЛО ЛОЗИНСЬКИЙ

б. учасник Визвольних Змагань 1917-1921 р. р., а на еміґрації б. довголітній містоголова Відділу ОбВУА в Нюарку, Н. Дж.

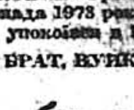
ПОХОРОН відбувся 27-го жовтня 1973 року.

Замість квітів на свіжу могилу, складаємо 25.00 долярів на Фонд Українського Воєнного Інваліда.

Достойній Родині Покійного складаємо найщиріші співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ВІДДІЛУ ОбВУА в НЮАРКУ, Н. Дж.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями, Знайомими й Українським Громадянством,
що у вівторок, 6-го листопада 1973 року, по короткій і важкій недузі упокоївся в Бозі
наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БРАТ, ВУЙКО, СТРИЙКО, КУЗЕН і ШВАҐЕР

бл. п.

ІНЖ. АНТІН АРТИМОВИЧ

кол. УСС, учасник боїв на Маківці, старшина УГА, кооператор, один з основників Українського Пласту в Перемишлі, пластун сеньйор, член Військової Управи Дивізії „Галичина" та її уповноважений на округу Перемишль, посадник табору переселенців у Регенсбурзі, співосновник Української Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Чікаґо та її колишній президент, один із перших членів пластової Станиці в Чікаґо, голова Контрольної Комісії собору св. Володимира і Ольги в Чікаґо,

народжений 24-го лютого 1894 р. в селі Брусно Старе, Західня Україна.

ПАНАХИДИ відправляться у четвер, 8-го листопада ц. р. о год. 6-ій веч. і в п'ятницю, 9-го листопада, о год. 7-ій веч. у похоронному закладі Музики і Сина.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 10-го листопада 1973 р. о год. 9-ій ранку перенесенням домовини з похоронного закладу до собору св. Володимира і Ольги в Чікаґо, Ілл. і після Святої Літурґії тлінні останки Покійного будуть похоронені на цвинтарі св. Миколая в Чікаґо, Ілл.

В глибокому смутку:

дружина — СТЕФАНІЯ
Родина в Україні, Америці, Канаді і Польщі

Замість квітів на Його свіжу могилу, просимо складати пожертви на Патріярший Фонд і Українських Інвалідів.

64-ий Відділ Союзу Українок Америки в Ню Йорку, Н. Й.

ЗАПРОШУЄ ШАНОВНЕ ГРОМАДЯНСТВО НА

XVII МИСТЕЦЬКУ ВИСТАВКУ ЖІНОЧОЇ ТВОРЧОСТИ

яка триватиме

від 11-го до 25-го листопада 1973 року
в Домівці Союзу Українок Америки

(108 2-га Авеню в Ню Йорку)

ВІДКРИТТЯ відбудеться в НЕДІЛЮ, 11-го ЛИСТОПАДА 1973 року о год. 1-ій по пол.

ОБГОВОРЕННЯ ВИСТАВКИ в неділю, 25-го листопада 1973 р. о год. 1-ій по пол.
ВИСТАВКА БУДЕ ВІДКРИТА в п'ятниці від год. 6-8-ої, суботи і неділі від години 12-ої до 7-ої вечора.

В ВОСЬМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВІКА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

ІВАНА СЛЮСАРЕНКА

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 11-го листопада 1973 року

після Служби Божої

в церкві св. Покрови, Філядельфія, Па.

ріг 67-ої Аве. і Оаклейн

РОДИНА

В глибокому смутку повідомляємо Членів Братства УСС, Товаришів по Зброї і все Українське Громадянство,
що у вівторок, дня 6-го листопада 1973 року відійшов з наших рядів
— останній сотник УСС — у Вічність, на 79-му році життя

бл. п.

АНТІН АРТИМОВИЧ

учасник Визвольних Змагань в р. р. 1914-1920, кол. сотник УСС, Голова Станиці Братства УСС в Чікаґо, Ілл., громадський і кооперативний діяч на Рідних Землях і в Америці.

ПАНАХИДИ відбудуться в похоронному заведенні Музика і Син, 2157 West Chicago Avenue, Chicago, Ill. в днях: 8-го листопада, четвер, о год. 6-ій веч., 9-го листопада, п'ятниця, год. 7-ма веч.

ПОХОРОНИ дня 10-го листопада 1973 р. о год. 9-ій рано з похоронного заведення до церкви св. Володимира й Ольги, а відтак Тіло Покійного буде перевезене на український цвинтар св. Миколая в Чікаґо.

Горем прибитій Дружині і Родині Покійного, складаємо щирі вислови співчуття.

Замість квітів на могилу, просимо складати датки на Дар Українських Інвалідів і на фонд видання щоденника Начальної Команди Української Галицької Армії.

Головна Рада Братства УСС

ҐАЛЕРІЯ ХРИСТИНИ ЧОРНИТИ, 6330 N. 12th St. Philadelphia, Pa.

ЖДАН ЛАСОВСЬКИЙ

ВИСТАВКА КАРТИН

11-го - 25-го листопада 1973 року

- ВІДКРИТТЯ — неділя, 11-го листопада 1973 р. о год. 2-ій по пол.
- Виставку відкриє інж.-арх. АПОЛІНАРІЙ ОСАДЦА — Голова Представництва Ради для Справ Культури на ЗСА при СКВУ.
- Виставка відкрита в суботи та неділі, від год. 1-ої по пол. — 7-ої веч. в будні дні — 6-9 веч.

У ДЕВ'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого МУЖА і БАТЬКА

св. п.

Інж. Романа Онишкевича

Старшини УСС і УГА

дня 10 листопада 1973 р. о год. 9 ранку

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА
в Церкві ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ
в ОЗОН ПАРКУ, Н. Й.

Друзів і Знайомих просимо про молитви в цей час за душу Покійника.

ДРУЖИНА і СИН

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ В БРІДЖПОРТІ

Старанням місцевого Відділу УККА та при співпраці місцевих молодечих організацій, хору та Української школи, відбудеться тут в неділю, 18 листопада, в приміщенні УНДому, Святочна Академія, присвячена 55-ій річниці Листопадового Зриву. Академію, яка почнеться о год. 4 після полудня, відкриє голова місцевого Відділу УККА Мирослав Стахів. Святочну доповідь виголосить голова Відділу УККА в Гартфорді д-р О. Теслюк. В програмі свята виступить місцевий злучений хор під проводом М. Заяця. Декламації: діти місцевої української парохіяльної школи. Танцювальна група „Дніпро" під проводом І. Романів.

В неділю 4 листопада ц. р. в церквах обидвох українських віровизнань були відправлені Богослужби в наміренні українського народу і Панахиди по поляглих героях за волю України.

АНДРІЙ БАНДЕРА ДОПОВІДАТИМЕ У ЧИКАГО

Чикаго. — Комітет Оборони людських прав в СССР влаштовує тут 16 листопада громадські збори, на яких з доповіддю на тему „Спротив в Україні — національна проблема" виступить Андрій Бандера. Збори відбудуться в домі СУМА, 2457 В. Чикаго Авеню, о год. 7:30 вечора.

В НЮ ДЖЕРЗІ ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ

Ірвінгтон. — Тут, в залі під церквою св. Івана Хрестителя, Окружна Рада СУА в Ню Джерзі, дня 28-го жовтня ц. р. від 8-ої ранку до 3-ої год. по полудні відбула День Союзянки. Ціллю влаштованого Дня було популяризування пресового органу СУА „Наше Життя" і приєднання нових членок. В переведення цього Дня включилися 14 Відділів із показом якнайрізноманітніших експонатів, як: різьба, книжки, головно жіночого пера, картини, кераміка. Увесь прихід із цього Дня призначено на запасний фонд журналу „Нашого Життя".

ДРУКАРСЬКИЙ ЧОРТИК

В дописі: „Про II-ий журналістичний конкурс СУЖА", надрукованому в „Свободі" з 7-го листопада ц. р., „друкарський чортик" зробив збитка нагородженим. В надрукованому дописі сказано, що нагороджені „прийняли нагороди при живих оплесках численної авдиторії", а має бути: „Всі вони нагороди прийняли, але й зараз же їх повернули, призначуючи їх на фонд конкурсів чи на інші цілі, при живих оплесках численної авдиторії".

Спілка Української Молоді відбула...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

родовбивчої політики Москви. Супроти українофобії й вандалізму ми будемо ставити спільний спротив, видвигатимемо нашу національно-державницьку ідею, базовану на тисячолітній українській культурі та духовості. Конгрес закликав українську молодь у вільному світі стати на сторожі українського слова, плекати українську мову, поширювати українську духовість, викривати перед вільним світом підступні та фальшиве обличчя україножерної Москви.

Конгрес доручив керівним органам СУМ поглиблювати співпрацю з всіми українськими молодечими організаціями, піддержувати українське шкільництво, підтримувати, а також організувати українські інтернати, і включитись активно у здійснення плянів зорганізування українських гімназій. Конгрес вислав привіти ієрархам і духовенству українських Церков, Проводові ОУН, Конгресові СКВУ, проводам українського зорганізованого життя. Конгрес закликає Українські Церкви завершити свою структуру Патріярхатами і доложити всіх зусиль, щоби втримати самобутність та національну незалежність наших Церков.

До нових центральних органів Конгрес обрав: голова — мгр Омелян Коваль (Бельгія), 1-ий заступник — мгр Андрій Гайдамаха (Німеччина), 2-ий заступник — Ярослав Деременда (Велика Британія), 3-ий заступник — мгр Євген Гановський (ЗСА), 4-ий заступник — мгр Теодозій Буйняк (Канада), голова Виховної Ради — д-р Богдан Стебельський (Канада), референт Видавництва й Інформацій — ред. Володимир Леник (Німеччина), генеральний секретар — мгр Иосиф Рожка (Бельгія), фінансовий референт — Микола Франкевич (Німеччина), референт Юнацтва — Роман Мірчук (ЗСА), загальний референт Дружинників — Мирослава Підгірна (Канада), референт суспільників — Роман Шупер (Німеччина), референт міжнародників — Борис Юрків (Велика Британія), референт суспільників — Марія Яроцька-Юрків (Велика Британія).

Контрольна Комісія: голова — Михайло Гринюк (Велика Британія), члени — Євгенія Кузьмович (ЗСА) і Роман Дебрицький (Німеччина), заступники членів — Михайло Шепетик (Канада) й Іван Пастернак (Франція). Центральний Товариський Суд: голова Михайло Фурда (ЗСА), члени — Андрій Бандера (Канада) і Богдан Гаргай (Велика Британія), заступники членів — Ждан Коломиєць (Австралія) і Мирон Шміґель (ЗСА.

Головна канцелярія Центральної Управи далі залишається в Брюсселі (Бельгія).

Конгрес привітали особисто на конгресовому бенкеті численні представники федерального і провінційного урядів Канади, міської ради Торонта, Проводу ОУН, Організацій Визвольного Фронту, Комітету Українців Канади та Пласту. Було зачитано також реєстр писемних привітів, що їх надіслали конгресові церковні достойники, сенатор П. Юзик, управи багатьох організацій та установ та визначні діячі й особистості. У бенкеті взяли участь, крім учасників Конгресу, понад 700 сумівців і гостей.

У святковому концерті взяли участь сумівські мистецькі ансамблі торонтського Осередку СУМ духова оркестра „Батурин" й хори „Діброва" і „Прометей", всі під диригентурою мгра Василя Кардаша, якого Конгрес наділив найвищим, четвертим, ступнем культурника, інформує Секретаріят ЦУ СУМ.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЕЛИЗАБЕТ Д. ЛЮБАС, членка УНС Відд. 37 С-ва Любов в Елизабет, Н. Дж., померла 29 жовтня 1973 р. на 55 р. ж. Нар. в Елизабет, Н. Дж. і стала членкою УНС 1971 р. Полишила в смутку сестру Гелен. Похорон відбувся 1-го листопада ц. р. на цвинтарі Розгіл в Лінден, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Анна Гнатюк, секр.

МАРІЯ МИСЬКІВ — членка УНС Відд. 175 Б-ва св. Николая в Детройті, Міш., померла 15 жовтня 1973 р. на 79 р. ж. Стала членкою УНС 1951 р. Полишила в смутку 4 доньки, 14 внуків і 5 правнуків. Похорон відбувся 18 жовтня ц. р. на цвинтарі St. Hedwig, Dearborn, Mich.
Вічна Їй Пам'ять!
Я. Вазюк, секр.

МИКИТА Т. КОРОВНИК, — член УНС Відд. 14 Чорноморська Січ в Нюарку, Н. Дж., помер 29 серпня 1973 р. на 66 р. ж. Нар. в Дніпропетровську, Україна і став членом УНС 1949 р. Полишив у смутку дружину Палагію, сина Леоніда, дочки: Ліду і Любу та внуків. Похорон відбувся 1 вересня ц. р. на цвинтарі Los Gatos Memorial Park, Los Gatos, Calif.
Вічна Йому Пам'ять!
М. П. Отрок, секр.

ВАСИЛЬ СОРОХАН — член УНС Відд. 464 Т-ва ім. Лесі Українки в Оттава, Онт., Канада, помер 11 жовтня 1973 р. на 63 р. ж. Нар. в с. Торговиця, повіт Городенка і став членом УНС в 1959 р. Полишив у смутку дружину Меланію, дочку, 2 синів, 9 внуків, брата і сестру. Похорон відбувся 13 жовтня ц. р. на цвинтарі св. Володимира і Ольги в Оттаві, Онт., Канада.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Хомин, секр.

МИКОЛА ПАНАСЮК, член УНС Відд. 397 С-ва св. Ольги у Филядельфії, Па., помер 11 жовтня 1973 р. на 49 р. ж. Нар. в с. Дмитрові, пов. Радехів і став членом УНС в 1956 р. Полишив у смутку дружину Розалію, дочку Ірену, сина Михайла. Похорон відбувся 16 жовтня ц. р. на цвинтарі Факс Чейс в Абінґтоні біля Філядельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Ніч, секр.

ОЛЕКСА ЧЕРНЕЦЬКИЙ — член УНС Відд. 334 Т-ва ім. І. Франка в Клівленді, Огайо, помер 17 жовтня 1973 р. на 81 р. ж. Став членом УНС 1915 р. Полишив у смутку сина Івана, невістку і 2 внуків. Похорон відбувся 19-го жовтня ц. р. на цвинтарі Бруклин Гайтс, Клівленд, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Отефанія Вохонок, секр.

СТЕФАНІЯ ШАВАЛА, членка УНС Відд. 183 Т-ва ім. Б. Хмельницького в Нюарку, Н. Дж., померла 1 листопада 1973 р. на 77 р. ж. Нар. в Перемишлі, Україна і стала членкою УНС в 1951 р. Полишила в смутку мужа Михайла, дочку Дарію, зятя і 2 внуків. Похорон відбувся 3 листопада ц. р. на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Я. Лоськів, секр.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) — $2.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) — $3.00

ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по — $3.00
за інч за кожного рода оголошення.

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту — $6.75

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти — $8.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

СПОРТ

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „БЕНФІКА" С.К. 1:1 (0:1).

Нюарк 28 жовтня — Були це чергові мистецькі змагання „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліги Ню Джерзі в яких — цим разом — обидві дружини поділилися точками — 1:1. Після тієї рунди в показнику табелі гор, дальше веде „Ч. Січ", але за нею, безкомпромісово наступають сильні клюби: „Бразилія", „Рома" і СК „Вісла". Звітова зустріч проходила швидко і цікаво та тримала присутніх 1.000 глядачів — в більшості португальців — у великій напрузі. До перерви в грі під кожним оглядом панувала „Бенфіка", що до цих змагань виступила в підкріпленому складі новоприбулими, заавансованими футболістами з Португалії. В 34-ій хвилині з гарної акції свого нападу „Бенефіка" здобула ведення 1:0. В 8-ій хвилині зустрічі „Ч. Січ" мала добру можливість здобути першого ґоля з карного стрілу, якого одначе не використав Вол. Каздоба, м'яч із його стрілу відбився від стовба воріт господарів.

У другій половині, особливо після замін контужених — Леонева і Лужняка, на місце яких ввійшли Козак і Маза, українські футболісти почали частіше загрожувати воротареві португальців і остаточно в 72-ій хвилині Юрчак після стрілу Василя Каздоби, вмістив м'яч в сітці воріт господарів, що його випустив з рук воротар „Бенікн". Після цього „Ч. Січ" перебрала ініціятиву, але здобути можливого переможнього ґоля їй не вдалося. Склад „Ч. Січі": Лісевич, Марущак, Ткач, Козар, Вол. Каздоба, Білоус, Вас. Каздоба, Лужняк, Юрчак, Фарміґа, Леонів, Маза, Охрименко.

„Чорноморська Січ" II — „Уруґвай" Ф.К 0:6

„Чорноморська Січ" (учні) — Сауд Орендж С.К. 1:0 (воковер)

„Чорноморська Січ" (новаки) — Сауд Орендж С.К. (новаки) 3:1

Переможні ґолі здобув А. Бакун.

ВІДБИВАНКА

Уже розпочалася підготова до відбиванкового сезону. Понад 60 дівчат і хлопців відбиванкової ланки „Ч. Січі" кожного четверга вечорами, відбувають тренінги, що їх проводять: А. Лапичак, Б. Гайдучок і Н. Олесницький — у винаймленій залі, в середній школі в Сауд Орендж.

О. Твардовський

ТАРЗАН, Ч. 7023 Несподіваний гість

IT'S GENERAL YEATS!
...MUST BE AN EMERGENCY... HE DIDN'T RADIO AHEAD!
...HELLO, TARZAN...
YOU!..
...COME HERE!
Y-YES, SIR!

Це генерал Їтс!
... Мусить бути якийсь непередбачений випадок... Він не попередив нас через радіо!
... Здоров, Тарзане...
Ти!.. Ходи сюди!
Т-так є!